

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Hiszpania) – Finanmadrid EFC SA/Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

(Sprawa C-49/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki umowy — Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty — Postępowanie egzekucyjne — Kompetencja krajowego sądu prowadzącego postępowanie egzekucyjne do uwzględnienia z urzędu bezskuteczności nieuczciwego warunku — Zasada powagi rzeczy osądzonej — Zasada skuteczności — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Ochrona sądowa)

(2016/C 145/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanmadrid EFC SA

Strona pozwana: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, takiego jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które nie zezwala sądowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne w przedmiocie nakazu zapłaty na dokonanie z urzędu oceny nieuczciwego charakteru warunku umowy zawartej przez przedsiębiorcę z konsumentem, gdy organ, do którego wpłynął pozew o wydanie nakazu zapłaty, nie posiada kompetencji do dokonania takiej oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 lutego 2016 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-179/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuły 14-16 — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Przesłanki wydawania bonów korzystających z ulg podatkowych przyznawanych przez pracodawców ich pracownikom i wykorzystywanych do celów zakwaterowania, celów rekreacyjnych lub na zakup posiłków — Ograniczenia — Monopol)

(2016/C 145/05)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)